

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชา.....เครื่องหมายลูกเสือหลวง.....

ระดับชั้น.....ม.3.....

เรื่อง.....หน้าที่พลเมือง..... เวลา.....4.....ชั่วโมง

คณะกรรมการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

กองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ประกอบด้วยหมู่ลูกเสืออย่างน้อย ๒ หมู่ แต่ไม่เกิน ๖ หมู่ หมู่หนึ่งมีกำลังของหมู่ ตั้งแต่ ๔-๘ คน รวมทั้งนายหมู่และรองนายหมู่

ในการจัดกิจกรรมทั้งภายในหมู่และภายในกองลูกเสือ หมู่เป็นหน่วยที่จะต้องมียุทธศาสตร์การดำเนินงาน กำหนดกิจกรรมเพื่อความเจริญก้าวหน้าของสมาชิกและของกองลูกเสือหรืออาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมของกองลูกเสือจะดำเนินไปได้ราบรื่นขึ้นอยู่กับคณะกรรมการอันประกอบด้วยหัวหน้านายหมู่เป็นประธาน และนายหมู่อื่นๆ เป็นเลขานุการ และกรรมการฝ่ายต่างๆ ตามความจำเป็น เช่น เทรย์ญิก กรรมการนันทนาการ ฯลฯ เป็นต้น โดยคณะกรรมการ ชุดนี้จะประชุมเพื่อปรึกษาหารือพิจารณาจะดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายมากที่สุด อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง ทั้งนี้ จะต้องเชิญผู้บังคับบัญชาเข้าประชุมทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในกรณีที่มีจำเป็น (ในการประชุมทุกครั้งให้เลขานุการ เป็นผู้บันทึกการประชุมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ นำเสนอผู้กำกับทราบ ตามลำดับต่อไป)

หน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินงานมีดังนี้

๑. วางแผนและจัดรายการกิจกรรมประจำของกองลูกเสือ
๒. บริหารกิจการภายในกองลูกเสือ
๓. รักษาเกียรติของกองลูกเสือ
๔. ควบคุมการรับ-จ่ายเงินของกองลูกเสือ
๕. ประสานการติดต่อกับบุคคลภายนอก
๖. พิจารณาแต่งตั้งให้ลูกเสือภายในกองเป็น "หัวหน้ากิจกรรม" ในโอกาสที่มีกิจกรรมพิเศษเป็นครั้งคราว

บทบาทของคณะกรรมการดำเนินงาน

ในการฝึกอบรมหรือการทำงานที่จะต้องมีความรับผิดชอบ นอกจากกำหนดหน้าที่แล้วจำเป็นต้องกำหนดบทบาทให้ผู้ที่จะเข้าดำรงตำแหน่งนั้นไว้เป็นแนวทางในการวัดพฤติกรรมขั้นพื้นฐานสำหรับคณะกรรมการดำเนินงานของลูกเสือก็เช่นเดียวกัน เราจึงได้กำหนดบทบาทไว้เป็นแนวทางดังนี้

๑. ปฏิบัติกิจกรรมที่ตนได้รับมอบหมายด้วยความศรัทธา
๒. วางตัวและปฏิบัติตนสม่ำเสมอกับสมาชิก
๓. ยึดมั่นในคำปฏิญาณและกฎของลูกเสืออย่างมั่นคง
๔. ต้องควบคุมอารมณ์และพัฒนาคุณลักษณะในด้านความรู้ ความสามารถ
๕. รู้สภาพความต้องการ ความสนใจของสมาชิก
๖. ต้องเป็นผู้ประสานและส่งเสริมความสามัคคีให้เกิดแก่หมู่คณะ
๗. สละประโยชน์ส่วนตน เพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม ฯลฯ

ตัวอย่างบันทึกรายงานการประชุม
บันทึกรายงานการประชุมคณะกรรมการลูกเสือ
ครั้งที่...../.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ณ

ผู้มาประชุม ๑.
๒.
๓.

ฯลฯ

ผู้ไม่มาประชุม (ถ้ามี)
ผู้เข้าร่วมประชุม (ถ้ามี)
เริ่มประชุมเวลา.....น.

ประธานกล่าวเปิดประชุมแล้วดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไปนี้
วาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ทราบ
วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว
วาระที่ ๓ กิจกรรมสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว
วาระที่ ๔ การประชุมครั้งนี้
๔.๑
๔.๒

ฯลฯ

วาระที่ ๕ แจ้งข่าวกิจกรรมหรือโครงการจากภายนอกกอง
วาระที่ ๖ เรื่องอื่นๆ ที่สมาชิกเสนอ
วาระที่ ๗ นัดประชุมครั้งต่อไป
เลิกประชุมเวลา.....น.

ลงชื่อ.....ผู้จัดรายงานการประชุม
ลงชื่อ.....ผู้รับรองรายงานการประชุม
ลงชื่อ.....ผู้รับรองรายงานการประชุม

ฯลฯ

รับทราบ

ลงชื่อ.....ผู้กำกับ

การปกครองระบอบประชาธิปไตย

ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอำนาจอธิปไตย คือ อำนาจสูงสุดมาจากปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขทรงใช้อำนาจทางฝ่ายนิติบัญญัติ (รัฐสภา) ทางฝ่ายบริหาร (คณะรัฐมนตรี) และฝ่ายตุลาการ (ศาล)

อำนาจทั้ง ๓ ฝ่ายนี้ มิได้แยกจากกันโดยเด็ดขาด แต่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน การทำงานหรือการใช้อำนาจของทั้งสามฝ่ายดังกล่าว จึงเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้ การดำรงตำแหน่งในฐานะประมุขของรัฐ จะต้องเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ โดยเฉพาะได้วางกฎเกณฑ์การปกครองประเทศ รวมตลอดถึงกำหนดสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองไว้ด้วย

การใช้อำนาจอธิปไตย

รัฐธรรมนูญกำหนดให้พระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข ทรงใช้อำนาจอธิปไตยนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และทางศาล

- รัฐสภา พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนี้ในการออกกฎหมายหรือที่เรียกว่า “อำนาจนิติบัญญัติ”
- คณะรัฐมนตรี พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนี้ในการบริหาร เรียกว่า “อำนาจบริหาร”
- ศาล พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจในพระปรมาภิไธย พิพากษารรคดีทั้งปวงตามกฎหมาย หรือที่เรียกว่า “อำนาจตุลาการ”

การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

รัฐธรรมนูญได้วางบทบัญญัติคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยในความเสมอภาคกันหมด เช่น การกำหนดสิทธิ มี

- บุคคลมีสิทธิทางการเมือง
- ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด ก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด
- เสมอภาคกันในทางกฎหมาย

ฯลฯ

เสรีภาพได้กำหนดไว้มี

- เสรีภาพในทางร่างกาย
- เสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์และการโฆษณา
- เสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหภาพ สหกรณ์ หรือหมู่คณะภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ฯลฯ

แต่สิทธิและเสรีภาพเหล่านี้ ย่อมมีขอบเขตตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ว่าด้วยการนั้น ๆ

หน้าที่ของชนชาวไทย

ลูกเสือทุกคนเป็นประชาชนชาวไทยตามกฎหมาย ด้วยเหตุนี้รัฐธรรมนูญจึงได้กำหนดหน้าที่ไว้ชัดเจนดังนี้

- รักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เอกราช และการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- มีหน้าที่ป้องกันประเทศ
- มีหน้าที่รับราชการทหาร

- มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมาย
- มีหน้าที่ช่วยเหลือราชการ

หน้าที่ของปวงชนชาวไทยที่ได้กำหนดไว้นี้ ถือเป็นแนวนโยบายของรัฐกฎหมายปกครอง ในการปกครองรัฐได้วางระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดระเบียบราชการบริหารราชการแผ่นดินไว้ดังนี้

การจัดระเบียบบริหารราชการ

การจัดระเบียบการปกครองภายในของรัฐ ได้แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ

๑. ระเบียบราชการบริหารส่วนกลาง
๒. ระเบียบราชการบริหารส่วนภูมิภาค
๓. ระเบียบราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

นอกจากนี้ยังมีส่วนจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิเศษ คือกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา

ระเบียบการบริหารราชการทั้ง ๓ ส่วนดังกล่าว ยังได้แบ่งส่วนราชการย่อยออกไปอีก เช่น การแบ่งส่วนราชการส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็นจังหวัด อำเภอ และยังมีส่วนย่อยลงไปอีกคือ หมู่บ้าน (หมู่บ้าน คือหน่วยการปกครองที่เล็กที่สุด มีผู้ใหญ่บ้าน เป็นหัวหน้า) และนอกจากนี้ยังมีตำบล (กำนันเป็นหัวหน้า) องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

การเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้นว่า หน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคที่เล็กที่สุด คือ หมู่บ้าน ซึ่งในแต่ละหมู่บ้าน มีหัวหน้าหมู่บ้าน เรียกว่า “ผู้ใหญ่บ้าน” (ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ดูแลทุกข์สุขของลูกบ้าน และเป็นผู้ประสานงานระหว่างลูกบ้านกับหน่วยงานราชการ)

ในพื้นที่หนึ่ง ๆ เมื่อมีราษฎรผู้มีสัญชาติไทย เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ ไปสร้างบ้านเรือนและทำมาหากินเป็นเวลานาน เมื่อกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรยกฐานะให้เป็นหมู่บ้านได้ก็จะมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะตามพระราชบัญญัติให้เป็นหมู่บ้านต่อไป หลังจากนั้นก็จะมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมาย สำหรับกำนันเป็นหัวหน้าหน่วยปกครองตามพระราชบัญญัติส่วนตำบลและบุคคลในตำแหน่งทั้งสอง จะเข้ามาปกครอง ดูแลทุกข์สุขนั้น ต้องเข้ามาโดยการเลือกตั้ง

การตั้งผู้ใหญ่บ้าน

ตาม พ.ร.บ.ลักษณะการปกครองท้องที่ ได้บัญญัติการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านไว้เพียงกว้าง ๆ ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงได้วางระเบียบปฏิบัติ เพื่อให้การเลือกตั้งรัดกุมยิ่งขึ้นดังนี้

- ให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งเสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยมีผู้รับรองอย่างน้อย ๓ คน จึงจะรับชื่อนั้นเข้าบัญชีคัดเลือก
- ชื่อที่จะเสนอ จะเสนอชื่อก็ได้ตามแต่ราษฎรผู้เลือกตั้งจะเห็นสมควร
- นายอำเภอหรือผู้รักษาราชการแทนตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ
- การลงคะแนนเสียง จะทำโดยวิธีลับหรือเปิดเผยก็ได้ โดยอยู่ในดุลยพินิจของนายอำเภอ (หากใช้วิธีลับต้องมีพยานรู้เห็นอย่างน้อย ๓ คน)
- วิธีการลงคะแนนจะให้ราษฎรลงคะแนนลับ หรือเขียนชื่อในบัตรก็ได้ เสร็จแล้วต้องเก็บหลักฐานไว้ที่อำเภอ
- รายงานขอแต่งตั้งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้รับเลือกมีคะแนนเสียงเท่ากันให้ใช้วิธีจับฉลาก

การตั้งกำหนด

ตาม พ.ร.บ.ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๓๐ กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านทั้งหมดในตำบลนั้น เลือกผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งขึ้นเป็นกำนัน โดยให้นายอำเภอเป็นประธานในการเลือกตั้งและรายงานผลไปยังจังหวัด เพื่อจังหวัดออกหมายตั้งให้เป็นกำนันโดยสมบูรณ์ต่อไป

การเลือกตั้งกำนันได้เปลี่ยนแปลงวิธีการเรื่อยมา เพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัยและความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษา จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการเลือกกำนันผู้ใหญ่บ้านที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง และผู้มีสิทธิรับเลือกตั้งซึ่งจะช่วยให้เห็นว่าได้ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเลือกตั้ง และสมัครรับเลือกตั้งโดยกว้างขวาง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การเลือกตั้งเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะให้คนส่วนใหญ่ ได้มีส่วนร่วมหรือมีบทบาทในการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตย สิทธิการเลือกตั้งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
๒. สิทธิในการสมัครรับเลือกตั้ง

สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

สิทธินี้จะได้กับผู้สัญชาติไทยที่บรรลุนิติภาวะ คือ อายุ ๒๐ ปี (การนับอายุให้ถืออายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี บริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง) แต่สำหรับผู้ที่ได้สัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร นับแต่ได้มาซึ่งสัญชาติไทยไม่ต่ำกว่า ๑๒ ปีและมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

๑. จบชั้นมัธยมปีที่ ๖ หรือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือเทียบเท่า
๒. รับหรือเคยรับราชการทหาร
๓. เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่งเงินเดือนประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี
๔. เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล กรรมการสุขาภิบาล กรรมการ ตำบล กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน

สิทธิในการสมัครรับเลือกตั้ง

ผู้มีสิทธิรับเลือกตั้ง มีข้อกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติมไปกว่าผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงอายุของผู้สมัครกำหนดไว้สูงกว่าผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียง (รัฐธรรมนูญแต่ละฉบับกำหนดอายุผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไว้ไม่เหมือนกัน จึงต้องหมั่นติดตามศึกษาว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันกำหนดหลักเกณฑ์ไว้อย่างไร)

คุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑. เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
๒. อายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
๓. เป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งเพียงพรรคเดียว
๔. มีสัญชาติไทยตามกฎหมาย
๕. ต้องไม่เป็นบุคคลที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิ

พรรคการเมือง

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงได้ตราพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๑ ขึ้น

ในการจัดตั้งพรรคการเมือง ผู้ขอต้องทำหนังสือถึงนายทะเบียน (นายทะเบียนคือ ร.ม.ต.มหาดไทย) เพื่อขอจัดตั้งพรรคตามกฎหมายและพรรคการเมือง เมื่อกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข อาจถูกศาลสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนพรรคการเมืองได้

พรรคการเมืองของไทยที่ขอจดทะเบียนตั้งพรรคการเมืองที่ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นพรรคใหญ่ที่มีบทบาทต่อการบริหารราชการแผ่นดิน เช่น พรรคประชาธิปัตย์ พรรคกิจสังคมและพรรคชาติไทย ฯลฯ เป็นต้น

นโยบายพรรคการเมือง

ตามมาตรา ๑๘ ในการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องมีการแสดงรายการ แนวนโยบายพรรคการเมืองของแต่ละพรรคไว้ด้วย ทั้งนี้ นอกจากจะเป็นไปตาม พ.ร.บ.พรรคการเมืองแล้วยังเป็นการเชิญชวนให้ผู้ที่สนับสนุนได้ทราบแนวทางของพรรค เพื่อเป็นเครื่องตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

นโยบายของรัฐบาลไทยเกี่ยวกับต่างประเทศ

ภายหลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ยุติลงในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ประชาชนและผู้นำประเทศต่าง ๆ ได้ตระหนักถึงพิษอันร้ายแรงของการประหัตประหารกันในสมรภูมิ จึงได้ร่วมมือกันจัดตั้งองค์การสหประชาชาติขึ้น โดยหวังจะได้เป็นศูนย์กลางดำรงสันติภาพและการร่วมมือกันกับนานาประเทศ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ คือ ประเทศต่าง ๆ ในโลกมีการแข่งขันเพื่อชิงความมีอำนาจทางการเมือง การทหาร และยังได้แบ่งออกเป็นค่าย คือ ค่ายโลกเสรีกับโลกคอมมิวนิสต์ และทั้งสองค่ายได้ใช้นโยบายไปในทางเชิงกร้าว ต่างก็เผชิญหน้ากันและแข่งขันกันสร้างกำลังอาวุธอย่างจริงจัง นอกจากนี้ อุดมการณ์ทางการเมือง การขยายตัวของลัทธิก็ยิ่งเพิ่มขึ้น จนทำให้ประเทศเล็ก ๆ ต้องตกเป็นเครื่องรองรับความขัดแย้งทางการเมืองและมรสุมทางเศรษฐกิจ ไปจนถึงสภาพสงครามส่วนภูมิภาคอยู่เสมอมา

องค์การสหประชาชาติเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ตั้งขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ดังกล่าวแล้ว ปัจจุบันองค์การนี้ได้เป็นที่พบปะประชุมกันแต่แห่งเดียวในโลก ซึ่งผู้แทนเกือบทุกประเทศไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ยากจนหรือร่ำรวย อ่อนแอหรือแข็งแรง ก็สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีในปัญหาต่าง ๆ แต่องค์การนี้จะมั่นคงแข็งแรงก็ขึ้นอยู่กับเจตน์จำนงร่วมกันของประชาชนและรัฐบาลประเทศต่าง ๆ ให้ความร่วมมือสนับสนุน

หลักการและวัตถุประสงค์ขององค์การ

ในกฎบัตรสหประชาชาติได้กำหนดหลักการสำคัญ ๆ อันถือได้ว่า เป็นรากฐานขององค์การที่จะเป็นข้อผูกพันทั่ว ๆ ไป สำหรับประเทศสมาชิกและองค์การโดยส่วนรวม ดังนี้

- สมาชิกทั้งปวงดำรงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิเสมอภาคโดยเท่าเทียมกัน
- สมาชิกทั้งปวงจะปฏิบัติตามข้อผูกพันตามกฎหมายโดยสุจริตใจ
- สมาชิกทั้งปวงจะระงับกรณีพิพาทระหว่างกันโดยสันติวิธี

- สมาชิกทั้งปวงจะละเว้นการคุกคามหรือการใช้กำลังบังคับ
- สมาชิกทั้งปวงจะให้ความช่วยเหลือทุกประการแก่สหประชาชาติ
- องค์การจะให้ความแน่นอนใจว่า รัฐที่มีได้เป็นสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามให้สอดคล้องกับกฎบัตรขององค์การ
- องค์การจะไม่เข้าไปแทรกแซงในกิจการภายในของประเทศใด

นอกจากนี้ในกฎบัตรสหประชาชาติ มีกล่าวถึงวัตถุประสงค์ขององค์การไว้ดังต่อไปนี้

- เพื่ออารงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
- เพื่อพัฒนาสัมพันธไมตรีระหว่างประชาชาติทั้งปวง
- เพื่อทำการร่วมมือระหว่างประเทศในอันที่จะแก้ปัญหาระหว่างประเทศในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และมนุษยธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการเคารพในสิทธิของมนุษยชนและอิสรภาพ อันเป็น หลักมูลฐานสำหรับทุก ๆ คน
- เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับประสานการดำเนินงานของประชาชาติทั้งปวงในอันที่จะบรรลุจุดหมายปลายทาง ร่วมกันอย่างกลมกลืน

องค์การชำนาญพิเศษ

องค์การสำคัญของสหประชาชาติที่เป็นหน่วยปฏิบัติงานที่สำคัญ มี

- สัมชชา
- คณะมนตรีความมั่นคง
- คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม
- คณะมนตรีภาวะทรัสตี
- ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ
- สำนักเลขาธิการ

ในองค์กรเหล่านี้ ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบไว้ เพื่อเป็นแนวทางพิจารณาหรือปัญหา จัดทำ ข้อเสนอแนะ สำหรับสำนักเลขาธิการเป็นองค์กรที่ให้บริการแก่องค์กรอื่น ๆ รวมทั้งดำเนินการตามโครงการและ แผนนโยบายที่องค์กรต่าง ๆ กำหนดขึ้น เช่น องค์การกรรมระหว่างประเทศ องค์การอาหารและเกษตรแห่ง สหประชาชาติ องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมของสหประชาชาติ และองค์การอนามัยโลก ฯลฯ เป็นต้น

องค์การกรรมระหว่างประเทศ (ILO)

เป็นทบวงการชำนาญพิเศษที่เก่าแก่มากที่สุด มีหน้าที่ช่วยปรับปรุงภาวะการทำงานต่าง ๆ โดยอาศัยสัญญา ระหว่างประเทศดำเนินการในทุกวิถีทาง เพื่อให้การใช้แรงงานได้ผลมากยิ่งขึ้นและเพื่อหาทางสร้างเสริมเสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจและสังคม ILO ได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยหรือทำความตกลงกันระหว่างผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ผู้แทนฝ่าย กรรมกร และผู้แทนฝ่ายนายจ้าง สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

องค์การอนามัยโลก (WHO)

เป็นองค์การจัดตั้งขึ้นเพื่อร่วมมือกันระหว่างชาติ ในการปรับปรุงสุขภาพทางกายและทางใจของชาวโลก องค์การนี้ช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ทำการรณรงค์ปราบโรคร้ายหลายชนิดที่ล้างผลาญชีวิตคนเป็นจำนวนมาก เช่น โรค

มาลาเรีย ฯลฯ เป็นต้น ช่วยประสานความพยายามทุกทางที่มุ่งป้องกันการระบาดของโรค ฝึกลบรรมเจ้าหน้าที่สาธารณสุขทุกระดับชั้นและช่วยส่งเสริมการวิจัยทางการแพทย์เป็นการระหว่างชาติ สำนักงานใหญ่ขององค์การตั้งอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

นโยบายของรัฐบาลไทยเกี่ยวกับการต่างประเทศ

ประเทศไทยเราเป็นประเทศเล็ก ๆ ย่อมจะหลีกเลี่ยงสิ่งดังกล่าวข้างต้นไม่ได้ แม้ว่าประเทศไทยจะพยายามที่จะมีมิตรประเทศ โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในทางลัทธิการเมือง กับทั้งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และได้มีมติยืนยันปฏิบัติโดยเคร่งครัด โดยไม่คุกคามหรือใช้กำลังเป็นการทำลายบูรณภาพทางดินแดน หรือเอกราชทางการเมืองของรัฐใด ๆ แต่กระนั้นก็ตาม ประเทศชาติอันเป็นที่รักยิ่งของเรา กำลังถูกรุกรานทั้งโดยเปิดเผยและไม่เปิดเผย

นโยบายของรัฐบาลไทยที่เกี่ยวกับการต่างประเทศ พอนจะนำมากล่าวเป็นแนวทางในที่นี้ได้ ดังนี้

- จะรักษาไว้ซึ่งสิทธิและการปฏิบัติตามพันธะที่มีตามสนธิสัญญากับประเทศทั้งหลายในโลก
- จะยึดมั่นในหลักและเจตนารมณ์แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ และในอุดมการณ์ร่วมกัน
- จะส่งเสริมสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ ตามหลักสันติซึ่งตั้งอยู่บนมูลฐานแห่งความยุติธรรม ความเป็นจริง อิสระเสรีของชาติไทย ความผาสุกของประชาชนและความมั่นคงของประชาชน
- ยึดถือความเข้าใจอันดี และความร่วมมือกันโดยใกล้ชิดกับประเทศต่าง ๆ ที่เป็นมิตรโดยเฉพาะกลุ่มประเทศเอเชีย
- จะตรงและรักษาไว้ซึ่งสันติสุข และความเจริญก้าวหน้าในภาคพื้นส่วนนี้ของโลก

ฯลฯ

หมายเหตุ

๑. องค์การชำนาญพิเศษบางองค์การที่ได้ยกเลิกไปแล้ว จึงใคร่ขอให้ผู้สอนได้ติดตามความเคลื่อนไหวการดำเนินงานขององค์การนี้อย่างใกล้ชิด
๒. นโยบายของรัฐบาลไทยกับต่างประเทศ จะมีการเปลี่ยนแปลงตามพรรคการเมืองที่นำในทางบริหาร และเพื่อความเหมาะสมกับเหตุการณ์ที่เกิดในทุกภูมิภาคของโลก

